

റെയ്ഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടവർ

മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ തന്ത്രങ്ങൾ ലൈംഗിക
തൊഴിലാളികളെ എങ്ങനെ കൂടുതൽ
ചൂഷണത്തിനു വിധേയരാക്കുന്നു

റെയ്ഡ്

മനുഷ്യക്കടത്തൽ വിരുദ്ധ തന്ത്രങ്ങൾ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളെ എങ്ങനെ കൂടുതൽ ചൂഷണത്തിനു വിധേയരാക്കുന്നു

സംക്ഷിപ്തം

മനുഷ്യക്കടത്തിനെതിരായ നടപടികളെ കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ പലപ്പോഴും വേഗം വേഗം സന്ധിപ്പെടുന്നതിനോടുള്ള അതിക്രമവും അവരെ അടിമത്വത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതുമാണ് എന്നത് സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു; മാത്രമല്ല അത് കുട്ടികൾക്കെതിരെയുള്ള ലൈംഗിക ചൂഷണം എന്ന വിഷയത്തിലേക്ക് ചുരുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യക്കടത്തലും ലൈംഗിക തൊഴിലും ഒന്നായി കാണുന്നതിന് പ്രധാനമായും ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യക്കടത്തിനെതിരായ നടപടികളാണ്, അത് ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെയും മനുഷ്യക്കടത്തിന്റെ ഇരകളായ വ്യക്തികളുടെയും മനുഷ്യാവകാശങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് പോലും, ലൈംഗിക തൊഴിൽ അതിൽ തന്നെ ഒരു അതിക്രമമാണെന്ന പ്രബലമായ ഒരു സങ്കല്പത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇത് മനുഷ്യക്കടത്തിന് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകൾ ഒരു ഭാഗത്തും ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകൾ മറുഭാഗത്തുമായുള്ള ഒരു വിഭജനത്തിലേക്ക് നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഭജനം ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ അവകാശങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം ലൈംഗിക തൊഴിലിനെ നിരോധിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങളിലേക്കും നയിക്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യക്കടത്തൽ വിരുദ്ധ ചർച്ചകൾ ദശലക്ഷക്കണക്കായ സ്ത്രീ കുടിയേറ്റക്കാരുടെ ആഖ്യാനങ്ങളെ ദുർബലപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവണതയുമുണ്ട്. സുരക്ഷിതമായ കുടിയേറ്റവും ഒരു ജീവനോപാധി തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അവകാശവും സദാചാരത്തെയും സംസ്കാരത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഉടങ്ങിയ സംഭാഷണങ്ങളാൽ തടസ്സപ്പെടുന്നത് തുടരുന്നു.

നിലവിലുള്ള ഈ ഗവേഷണം റെയ്ഡ് ചെയ്യപ്പെടുകയും, രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, പുനരധിവാസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ലൈംഗിക തൊഴിലിലേർപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവങ്ങളെ മുന്നണിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണ്. സ്ത്രീകളെ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് കടത്തുന്നതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനായി വിന്യസിക്കുന്ന റെയ്ഡ്, രക്ഷിക്കൽ, പുനരധിവാസം എന്നിവയുടെ തന്ത്രങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള ഗണ്യമായ ഡാറ്റയോടൊപ്പം സ്ത്രീകളുടെ ആഖ്യാനങ്ങളും ഞങ്ങൾ പരിശോധിക്കും. ഈ പഠനം ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതങ്ങളിന്മേൽ നിയമങ്ങളും നയങ്ങളും ചെലുത്തുന്ന ആഘാതവും അനാവരണം ചെയ്യുന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ ഈ ഗവേഷണം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നത് റെയ്ഡുകളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, വിവിധ കാലയളവുകളിലായി പുനരധിവാസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയും, ഇപ്പോൾ വീട്ടിലും ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് തിരികെ വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ചുറ്റമാണ്. ഈ സങ്കീർണ്ണമായ ആഖ്യാനങ്ങൾ മനുഷ്യക്കടത്തലും ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ തുടരുന്നതിനുള്ള തീരുമാനവും തമ്മിലുള്ള രേഖീയമല്ലാത്ത ബന്ധത്തെ വരച്ചുകാട്ടുന്നു.

പശ്ചാത്തലം

ഇന്ത്യ പ്രധാനപ്പെട്ട മിക്ക മനുഷ്യാവകാശ കരാറുകളിലും കൺവെൻഷനുകളിലും ഒപ്പിട്ടുള്ള രാജ്യമാണ്. മാത്രമല്ല ഇന്ത്യ അവയുടെ നടപ്പിലാക്കൽ സ്ഥിതിയെ കുറിച്ച് ബന്ധപ്പെട്ടവർക്ക് കാലാകാലങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ട് നൽകിവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈയടുത്ത വർഷങ്ങളിലായി, ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളും ആക്ടിവിസ്റ്റുകളും ലൈംഗിക തൊഴിൽ സംബന്ധിച്ച് രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ ഒരു മനുഷ്യാവകാശ ചട്ടക്കൂടിന്റെ ആവിഷ്കരണം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായി, കരാർ സംബന്ധിച്ച് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന സംവിധാനങ്ങളുമായി ചർച്ചകളിൽ ഏർപ്പെട്ടുവരികയാണ്. അവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ആഗോള, ദേശീയ തലങ്ങളിൽ ഉയർന്നു വരുന്ന ചർച്ചകൾ, ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ മാനിക്കുകയും, സംരക്ഷിക്കുകയും, നടപ്പിലാക്കുകയും, പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ, ഭരണഘടനയ്ക്കു കീഴിലുള്ള പൗരന്മാർ എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുന്ന വിധത്തിലാകണം മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടത് എന്ന വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ പാർശ്വവൽക്കരണം, അവർക്കെതിരെയുള്ള അതിക്രമങ്ങൾക്കുള്ള സാധ്യതകൾ, മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ എന്നിവ അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ ഇന്ത്യ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ മനുഷ്യക്കടത്തൽ വിരുദ്ധ നയങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചും 1956ലെ ഇമ്മോറൽ ട്രാഫിക് (പ്രിവൻഷൻ) ആക്ട് (ഇപ്റ്റാ), മനുഷ്യക്കടത്തിനെയും ലൈംഗിക തൊഴിലിനെയും ഒന്നായി ചുരുക്കുകയും, മനുഷ്യക്കടത്തിനു വിധേയരായ വ്യക്തികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾക്കെതിരെയുള്ള വർദ്ധിച്ച അതിക്രമത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിരോധാഭാസമെന്നു പറയട്ടെ, സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയെ തുടർന്നുള്ള ദശകത്തിൽ തന്നെ ഇപ്പറ്റ നിയമമായെങ്കിലും, എന്താണ് മനുഷ്യക്കടത്താകുന്നത് എന്ന് 2015നു മുമ്പുള്ള ഒരു ഇന്ത്യൻ നിയമങ്ങളിലും നിർവചിച്ചിട്ടു ായിരുന്നില്ല. ഇപ്പറ്റ നടപ്പിൽ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതങ്ങളെ ചുവടെ പറയുന്ന സംഗതികളാൽ ബാധിക്കുന്നു: തൊഴിലിനെ ക്രിമിനൽവൽക്കരിക്കുക; കുടുംബത്തെ ക്രിമിനൽവൽക്കരിക്കുക; കുട്ടികളെ വളർത്താനുള്ള അവകാശത്തെയും സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശത്തെയും ഹനിക്കുക; വീടുകളിൽ നിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റ് ഏത് സ്ഥലത്തു നിന്നും അന്യായമായി അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിതമായി ഒഴിപ്പിക്കൽ; കൂടാതെ പ്രായപൂർത്തിയായവരുടെ സമ്മതത്തെ അസാധുവാക്കൽ. പഠനം മനുഷ്യക്കടത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങളുടെ അർത്ഥവും ന്യായാധിപതികളുടെ ആത്മനിഷ്ഠമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസുകൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുമായ രീതിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരത്തെ വിശകലനം ചെയ്തു.

പഠനം

ഇന്ത്യയിലെ മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നയങ്ങൾ, വിശേഷിച്ചും 1956ലെ ഇമ്മോറൽ ട്രാഫിക് (പ്രിവൻഷൻ) ആക്ട് (ഇപ്പറ്റാ), മനുഷ്യക്കടത്തിനെയും ലൈംഗിക തൊഴിലിനെയും ഒന്നായി ചുരുക്കുകയും, മനുഷ്യക്കടത്തിനു വിധേയരായ വ്യക്തികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾക്കെതിരെയുള്ള വർദ്ധിച്ച അതിക്രമത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ഗവേഷണം ഇന്ത്യയിലെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരും, മനുഷ്യാവകാശ ഗവേഷണ ഏജൻസികളും, ലൈംഗിക തൊഴിലാളി കളക്ടീവുകളും തമ്മിലുള്ള ഒരു പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ പരിണിതഫലമാണ്. ഈ ഗവേഷണം നയിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തത് വേശ്യാ അന്യായ മുക്തി പരിഷദ് (വാംപ്), ഇന്ത്യയിലെ ഒരു സർക്കാരിതര സംഘടനയായ സംഗ്രാമം, നെതർലൻഡ്സ് ആസ്ഥാനമായ റെറ്റ്സ്4ചെയ്ത്ത് എന്നിവ ചേർന്നാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പഠനപങ്കാളികൾ വേശ്യാ അന്യായ മുക്തി പരിഷദ്, സഹേലി എച്ച്.ഐ.വി. / എയ്ഡ്സ് കാര്യകർമ്മ സംഘ്, ആധാർ ബഹുദേശീയ സൻസ്താ, ഉത്തര കർണാടക മഹിളാ ഒക്കുട്ട, കർണാടക; കേരളാ നെറ്റുർക്ക് ഓഫ് സെക്സ് വർക്കേഴ്സ്, കേരള, സ്രീജൻ ഫൗണ്ടേഷൻ, ത്യാർഖണ്ഡ് എന്നിവയായിരുന്നു. പഠനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു:

- അന്താരാഷ്ട്ര മനുഷ്യാവകാശ ചട്ടക്കൂട് ഇന്ത്യയിലെ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾക്ക് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുന്നത് മനസ്സിലാക്കുക.
- മനുഷ്യാവകാശ ചട്ടക്കൂട് മനസ്സിലാക്കാനും വിവര ശേഖരത്തിന്റെയും വിശകലനത്തിന്റെയും പ്രക്രിയയിൽ അർത്ഥപൂർണ്ണമായി പങ്കെടുക്കാനും ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളെ പ്രാപ്തരാക്കുക.
- എല്ലാ പൗരന്മാർക്കുമുള്ള പ്രഖ്യാപിത അവകാശങ്ങളും അവ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും ഇടയിലുള്ള അന്തരങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുക.
- ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അതിക്രമത്തിന്റെയും നിയമലംഘനങ്ങളുടെയും അനുഭവങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കുക.
- റെയ്ഡുകളും പുനരധിവാസ സംരംഭങ്ങളും ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതങ്ങളിൽ എന്തു പ്രഭാവം ചെലുത്തുന്നു എന്ന് ഡോക്യുമെന്റ് ചെയ്യുകയും വിശകലനം നടത്തുകയും ചെയ്യുക.
- മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നിയമങ്ങളും നയങ്ങളും പ്രായപൂർത്തിയായി സമ്മതത്തോടെയുള്ള ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ മേൽ എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് സമുദായ ആഖ്യാനങ്ങളിലൂടെ വിശകലനം ചെയ്യുക.

ഗവേഷണം

വാംപ്, സംഗ്രാമം എന്നിവ ഗവേഷണത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട് വികസിപ്പിക്കുകയും, പഠന സൈറ്റുകളായ ത്യാർഖണ്ഡ്, കർണാടക, കേരളം, മഹാരാഷ്ട്ര എന്നിവിടങ്ങളിലെ ലൈംഗിക തൊഴിലാളി കളക്ടീവുകളിൽ നിന്നുള്ള ഗവേഷണ സംഘത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ മേൽ മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നിയമങ്ങളുടെ പ്രത്യാഘാതത്തിന്റെ വിലയിരുത്തൽ എന്ന ഒരു പരിശീലന ശില്പശാല 2015 ജൂണിൽ നടക്കുകയും ഗവേഷണത്തിനുള്ള സൈദ്ധാന്തിക ചട്ടക്കൂട് രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഒരു കമ്മ്യൂണിറ്റി റിസേർച്ച് ഗൈഡ് രീതിശാസ്ത്രപരമായ ഘടകങ്ങൾ ചുരുക്കി അവതരിപ്പിക്കുകയും സഹഗവേഷകരുമായ പങ്കുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നിയമങ്ങളുടെയും നയങ്ങളുടെയും മനുഷ്യാവകാശ പ്രഭാവങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും, ഇവയെ സർക്കാരിന്റെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രതിബദ്ധതകളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, പരിണിതഫലങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി അവകാശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവും തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതുമായ നയപരിഷ്കരണങ്ങൾക്കായി വാദിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ഉപാധിയായ റെറ്റ് ഗൈഡ് ആണ് പഠനം വിനിയോഗിച്ചത്. ഹിന്ദിയിലേക്കും മറാത്തിയിലേക്കും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള റെറ്റ് ഗൈഡ് ഈ തത്വങ്ങളിലാണ് കെട്ടിപ്പുത്തിരിക്കുന്നത്: ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം, അറിവിന്റെ/തെളിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപടി; പങ്കാളിത്തവും പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ മുന്നണികൾ കെട്ടിപ്പുക്കലും.

എല്ലാ നാല് സംസ്ഥാനങ്ങളിലുമായി ഫോക്കസ് ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചകൾ (14 എണ്ണത്തിലായി 156 പങ്കാളികൾ), സർവ്വേ (243 പങ്കാളികൾ), അഭിമുഖങ്ങൾ (23) എന്നിവ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രാഥമിക സ്രോതസ്സുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് പഠനം നടത്തിയത്. ദ്വിതീയ സ്രോതസ്സുകളിൽ നീതിപീഠത്തിന്റെ ഉത്തരവുകൾ, നിയമങ്ങളും കരാർ പ്രമാണങ്ങളും, യു.എൻ. സംഘടനകൾക്കുള്ള ഇന്ത്യാ റിപ്പോർട്ടുകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമം, ജുവനൈൽ ജസ്റ്റിസ് ആക്ട്, മറ്റു നിയമങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്കു കീഴിലുള്ള കേസുകളിലെ ഇപ്റ്റാ വിധിന്യായങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്തു. വിവരാവകാശ നിയമപ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷകളും ഡാറ്റ ശേഖരണത്തിനായി വിനിയോഗിച്ചു.

മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നിയമങ്ങളുടെയും നയങ്ങളുടെയും മനുഷ്യാവകാശ പ്രഭാവങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും, ഇവയെ സർക്കാറിന്റെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രതിബദ്ധതകളുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും, പരിണിതഫലങ്ങൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി അവകാശങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതവും തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതുമായ നയപരിഷ്കരണങ്ങൾക്കായി വാദിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ഉപാധിയായ റൈറ്റ് ഗൈഡ് ആണ് പഠനം വിനിയോഗിച്ചത്.

ഗവേഷണം ഗ്രാമീണവും പട്ടണവും; തെരുവുകൾ, വേശ്യാലയങ്ങൾ, ലോഡ്ജുകൾ തുടങ്ങിയ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെയും, അതുപോലെതന്നെ പരസ്യമായി ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടാതെയുള്ള ഗോപ്യമായ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെയും മേൽ മനുഷ്യക്കടത്ത് വിരുദ്ധ നിയമങ്ങളുടെ പ്രഭാവത്തെ കുറിച്ച് പഠിക്കുകയുണ്ടായി. പഠനത്തിലെ മാനദണ്ഡങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കഠിനമായത്. ഗവേഷണ കാലാവധിക്ക് അപ്പുറത്തേക്കും പ്രചരണ തന്ത്രങ്ങളിലെ കഠിനതകൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിന് സെക്സ് വർക്കേഴ്സ് കളക്ടീവുകൾക്ക് സാധിക്കുന്നതിനായി അവർ സജീവമായിരിക്കുന്ന സൈറ്റുകളിലാണ് ഗവേഷണം നടത്തിയത്. പ്രാഥമിക നിഗമനങ്ങൾ ഗവേഷകരും പങ്കാളികളായ കളക്ടീവുകളിലെ അംഗങ്ങളും പങ്കെടുത്ത ഒരു വാലിഡേഷൻ മീറ്റിംഗിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇൻപുട്ടുകളും ശുപാർശകളും ചർച്ച ചെയ്യുകയും കഠിനതകൾ ഗവേഷണത്തിൽ ഉൾച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ നാല് പട്ടണങ്ങളായ കോലാപൂർ, ജൽഗോൺ, പുനെ, സാംഗ്ലി എന്നിവിടങ്ങളിൽ 2005നും 2017നും ഇടയിൽ റെയ്ഡ് ചെയ്യപ്പെട്ട 243 സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും അഭിമുഖങ്ങൾ, ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചകൾ, ഭവന സന്ദർശനങ്ങൾ, റെസ്ക്യൂ ഹോമുകളിലേക്കുള്ള സന്ദർശനങ്ങൾ എന്നിവയിലൂടെയാണ് ഡാറ്റ ശേഖരിച്ചത്.

കറക്ഷൻ ഹോമുകളിൽ നിന്നും ഡിസ്ചാർജ്ജ് ചെയ്യപ്പെട്ട്/വിടുതൽ ചെയ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷം അല്ലെങ്കിൽ രക്ഷപെട്ടതിനു ശേഷം കഠിനമായ സ്ത്രീകളിൽ നടത്തിയതായ ഗവേഷണത്തിന്റെ അടുത്ത ഘട്ടം, കേന്ദ്രീകരിച്ചത് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം തീരുമാന പ്രകാരം ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെടുകയും, റെയ്ഡുകളിലൂടെ 'രക്ഷപെടുത്തപ്പെടുകയും', വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിലേക്ക് പുനരധിവാസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവങ്ങളിലും, റെസ്ക്യൂ ഹോമുകളിൽ നിന്നും വിടുതൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ശേഷമുള്ള അവരുടെ തൊഴിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളിലുമായിരുന്നു.

കളക്ടീവുകളും സി.ബി.ഒ.കളും വേശ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എൻ.ജി.ഒ.കളും റെയ്ഡുകളെ കുറിച്ചുള്ള ഡാറ്റ ശേഖരിക്കുകയും പിടിച്ച സ്ത്രീകളിൽ തുടരന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. പുനെയിൽ കമ്മ്യൂണിറ്റി ഗവേഷകർ റെയ്ഡ് ചെയ്യപ്പെടുകയും റെസ്ക്യൂ ഹോമുകളിൽ നിന്നും വിടുതൽ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത വ്യക്തികളോടു സംസാരിച്ചു. അവർ റെസ്ക്യൂ ഹോമുകളിൽ ഉള്ളവരുടെ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവരാവകാശ നിയമത്തിനു കീഴിലുള്ള അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുകയും റെസ്ക്യൂ ഹോമുകളിലെ സ്ത്രീകളോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിറ്റി ഗവേഷകർ ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചകളും പ്രദേശത്തെ റെയ്ഡുകളിൽ പിടിച്ച സ്ത്രീകളുമായി വ്യക്തിഗത അഭിമുഖങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായി.

അഭിമുഖം ചെയ്യപ്പെട്ട പല സ്ത്രീകളും അവരുടെ വിടുതലിനുള്ള ഒരു മുൻ ഉപാധിയായി തങ്ങൾ ലൈംഗിക തൊഴിൽ വിടുകയാണെന്ന് കോടതികളിൽ അല്ലെങ്കിൽ റെസ്ക്യൂ എൻ.ജി.ഒ.കളുടെ മുന്നിൽ ഉറപ്പുനൽകുകയോ സത്യവാങ്മൂലങ്ങളിൽ ഒപ്പിടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ സംവേദനക്ഷമത കാട്ടുകയുണ്ടായി. പങ്കെടുത്തവരിൽ ചിലരുടെ രഹസ്യാത്മകത പാലിക്കുന്നതിനും അവരുടെ തിരിച്ചറിയൽ ആവരണം ചെയ്യുന്നതിനും ശ്രദ്ധ പുലർത്തി.

കഠിനതകൾ

ഈ പഠനം നിർണായകമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതിനുള്ള തെളിവിലുള്ള ഒരു അന്വേഷണമായിരുന്നു: സ്ത്രീകൾ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് നിർബന്ധം കൊണ്ടാണെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ടാണ് അവർ സ്വമേധയാ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് മറ്റു ജോലികൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രാവീണ്യം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണെങ്കിൽ, അവരെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടാൻ സഹായകരമായ ശേഷികൾ പരിശീലിപ്പിച്ച ശേഷവും അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമാണെങ്കിൽ ആ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നല്ല മാറ്റമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞിട്ടും അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് അവർ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരുന്ന, മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത വ്യക്തികളുടെ ചതി, പ്രലോഭനം എന്നിവ

മൂലമാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതമുറപ്പാക്കാൻ ഒരു അവസരം നൽകിയപ്പോൾ അവർ എന്തുകൊണ്ട് എല്ലാ വൈകാരിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയത്? അവർ വൈകാരിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് മറ്റു സാധ്യതകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ, അവർ എന്തുകൊണ്ട് എല്ലാ വൈകാരിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു?

ഗവേഷണത്തിലെ ക്ലൈമേറ്റുകളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തം ചുവടെ നൽകിയിരിക്കുന്നു:

രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെടുന്ന വിവക്ഷിത ഇരകളോടുള്ള പ്രത്യക്ഷമായ അവഹേളനം റെയ്ഡ് പ്രക്രിയയിൽ ഉടനീളം പ്രകടമാണ്. അപമാനിക്കലും വാചികവും ശാരീരികവുമായ പീഡനവും റെയ്ഡുകളിൽ പതിവായി സംഭവിക്കുന്നു.

സദാചാരപരവും സ്വേച്ഛാപരവുമായ നിയമങ്ങൾ

- പ്രശ്നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം, പേരുകൊടുപ്പം പോലും ‘അധർമ്മികത്വ’യെയും സ്ത്രീകളിലെ ‘മനുഷ്യത്വക്കടന്നിടം’നെയും ഒന്നായി കാണുന്ന ഇമ്മോറൽ ട്രാഫിക് പ്രിവൻഷൻ ആക്ട് (ഇപ്റ്റ) എന്ന നിയമം തന്നെയാണ്. അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഫലത്തിൽ വൈകാരിക തൊഴിലാളി വിരുദ്ധ സമീപമാണ്.
- 2010 മുതൽ 2017 വരെ ഇന്ത്യൻ ഹൈക്കോടതികളിലും സുപ്രീം കോടതിയിലുമുള്ള കേസുകളുടെ വിശകലനം അവയുടെ എണ്ണത്തിലുറപ്പായ വർദ്ധനവ് വെളിവാക്കുന്നു. ഇത് ഒരുപക്ഷേ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് വൈകാരിക തൊഴിൽ നിരോധിക്കണമെന്ന് വാദിക്കുന്ന ലോബികൾ അവരുടെ തന്ത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിയമത്തെയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു എന്നാവാം.
- വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ, ഉത്തരവുകൾ, കോടതിവിധികൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെടെ നിയമ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം വൈകാരിക തൊഴിലിനെ അധർമ്മികമായി കാണുന്ന വിധത്തിലുള്ളതും, പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകളെ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ പരിചരണത്തിൽ മാത്രം സുരക്ഷിതർ എന്നു പരിഗണിക്കുന്നതിൽ കലാശിക്കുന്നതും, വൈകാരിക തൊഴിലാളി സമ്പാദിക്കുന്ന വേതനത്തിൽ നിന്നും ജീവിതച്ചെലവിനുള്ള പണം ക്ലൈമേറ്റിൽ നിയമവിരുദ്ധമാക്കി ജീവനോപാധി നേടുന്നവരെ കുറ്റവാളികളാക്കുന്നതും, ജീവനോപാധി തേടുന്നതിനെ മാത്രമല്ല, വേഗ്യാലയ നടത്തിപ്പുകാർ, കക്ഷികളെ ക്ലൈമേറ്റിൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള മൂന്നാം കക്ഷികളെയും കുറ്റവാളികളാക്കി വൈകാരിക തൊഴിലാളികളുടെ സുരക്ഷാ വലയെയും ബാധിക്കുന്നതുമാണ്.
- നിയമം നടപ്പിലാക്കൽ സംവിധാനങ്ങൾ വൈകാരിക തൊഴിലാളികൾക്കെതിരായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുകയും, പൊലീസ് പലപ്പോഴും അതിക്രമം, തടവിലാക്കൽ, പിഴകൾ, പണം തട്ടിയെടുക്കൽ എന്നിവയെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനായി നിയമത്തെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, നിയമ സംവിധാനം വളരെ കുറച്ചു പ്രതീക്ഷ മാത്രമാണ് പകരുന്നത്.

റെയ്ഡുകളും അനന്തരഫലങ്ങളും

- റെയ്ഡുകളുടെ സമയത്ത്, വൈകാരിക തൊഴിലാളികളുടെയും വ്യഭിചാരശാലകളായി കരുതപ്പെടുന്ന കെട്ടിടങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെയും അവകാശങ്ങളോട് ബഹുമാനമില്ലാതെയുള്ള, ഏകപക്ഷീയമായ പോലീസ് നടപടികൾ സാധാരണമായിരുന്നു.
- മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇരകളോടുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ അവഹേളനമാണ് റെയ്ഡ് പ്രക്രിയയിൽ മുഴുവൻ പ്രകടമായിരുന്നത്. അവമാനവും, വാക്കാലും ശാരീരികമായും ഉള്ള അധിക്ഷേപവും ഈ റെയ്ഡുകളെ തുടർന്നുള്ള പതിവുചടങ്ങുകളായിരുന്നു.
- ഉൾപ്പെട്ട സ്ത്രീകളെ നാണംകെടുത്തുന്നതിനും റെയ്ഡിന്റെ കഥകൾ ഉദ്ദേശിതമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പോലീസും മാധ്യമങ്ങളും രഹസ്യബാധനമുറപ്പാക്കിക്കൊടുത്ത്, മാധ്യമങ്ങളെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുകയും സ്വകാര്യതയ്ക്കുള്ള അവകാശം ലംഘിക്കുകയും ചെയ്തു.
- റെയ്ഡ് ചെയ്യുവാൻ പോലീസിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള മോശമായ പെരുമാറ്റവും ഒഴിവാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു തരം ഇൻഷുറൻസ് എന്ന നിലയിൽ, പോലീസ് വൈകാരികമായ ബലാൽക്കാരവും വൈകാരിക തൊഴിലാളികളിൽ നിന്ന് അന്യായമായ പണം ഈടാക്കലും നടത്തിയിരുന്നു.
- ഗർഭിണിരോധന ഉറകൾ കൈവശം വക്കുന്ന വൈകാരിക തൊഴിലാളികളെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതിന് നിയമം സ്വേച്ഛാപരമായ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് എച്ച്.ഐ.വി. പ്രതിരോധത്തിന്മേൽ ഒരു വിപരീതഫലം ഉറപ്പാക്കുന്നു. അതുപോലെ, പിടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നടത്തുന്ന നിർബന്ധിത പരിശോധനയും എച്ച്.ഐ.വി. സ്ഥിതിയുടെ ഫലം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും നിയമ വിരുദ്ധമാണ്.
- ശിക്ഷാഭയമില്ലാതെ പോലീസ് വൈകാരിക തൊഴിലാളികളുടെ മേൽ ഏല്പിക്കുന്ന അക്രമം പൊതുസമൂഹത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളെ അതു തന്നെ ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു.

- പോലീസ് അതിക്രമങ്ങൾ, ചില കേസുകളിൽ നിർബന്ധിത തൊഴിൽ ചെയ്യിക്കലും പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിൽ പീഡനസമാനമായ പെരുമാറ്റവും ഉൾപ്പെടെയുള്ള, ഒരു പൊതുവായ വിഷയമാകുന്നു.
- ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ ക്രമാനുഗതമായ നാണക്കേടുത്തൽ കോടതി ഹാജരാകലുകളിലും തുടരുന്നു. നിയമപരമായ പ്രക്രിയകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ, തടഞ്ഞു വക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകളോട് തിരുത്തുവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത കുറ്റവാളികളോടെന്നതുപോലെ പെരുമാറുന്നു. കേസുകൾ വ്യാജമാണെങ്കിൽ പോലും തങ്ങളുടെ ‘കുറ്റം ഏല്ക്കുവാൻ’ അവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

മോചിപ്പിക്കൽ : മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കെട്ടുകഥ

- ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ നിന്ന് ‘മോചിപ്പിക്കപ്പെട്ട’ സ്ത്രീകൾ പുനരധിവാസ ഭവനങ്ങളിൽ ലൈംഗിക സേവനങ്ങൾ നൽകുവാൻ ചിലപ്പോൾ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ “പുനരധിവാസത്തിന്റെ ഇരകൾ” ആകുകയും ചെയ്യുന്നു.
- തൂണലോ, പപ്പടം അല്ലെങ്കിൽ അച്ചാർ നിർമ്മാണമോ പോലെയുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി നിലനിൽക്കത്തക്കതല്ലാത്ത, തളിർത്തുവരുന്ന ഒരു കോർപ്പറേറ്റ് സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ “വൈദഗ്ദ്ധ്യ വികസനം” ഫലപ്രദമല്ലായിരുന്നു.
- കോടതികളുടെ നടപടിക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ച വശങ്ങൾ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾക്കെതിരെ സഞ്ചിതമാകുന്നതിനാൽ, സ്വയം വിടുവിക്കപ്പെടുവാനായി ഭീമമായ തുകകൾ ഉയർന്ന പലിശനിരക്കിൽ കടമെടുക്കുവാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകുന്നു.
- തടവിലായിരുന്ന കാലയളവിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെട്ടതുമൂലം ഉറപ്പായ ഭീമമായ കടങ്ങളായിരിക്കും വിടുവിക്കപ്പെടുമ്പോഴേക്കും ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾക്ക് നേരിടേണ്ടി വരുന്നത്. അതിനു ശേഷം അവർ കടം കാരണമുള്ള അടിമത്തത്തിനോ മറ്റു രൂപത്തിലുള്ള ചൂഷണങ്ങൾക്കോ വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നു എന്നത് ചൂഷണത്തിൽ നിന്നും സ്ത്രീകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയെ സംബന്ധിച്ച് വിരോധാഭാസമാണ്.
- വിടുവിക്കപ്പെടുമ്പോഴേക്കും, ലൈംഗിക തൊഴിലാളികൾ കൂടുതൽ ബലഹീനരും, തുടർന്നു കൂടുതൽ റെയ്ഡുകൾ തടയുന്നതിനായി വലിയ തുകകൾ പോലീസിനു നൽകിയ വ്യഭിചാരശാലാ ഉടമകളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലുമാകുന്നു. ചലനക്ഷമതയും ക്രമമായ ആരോഗ്യ പരിശോധനകൾക്കു വിധേയമാകലും വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

സംഘം ചേരലുകളിലൂടെ പെൺവാണിഭത്തിനെതിരെ പോരാടുന്നത്

- ലൈംഗിക ജോലിയിലേക്ക് പെൺകുട്ടികളെയും സ്ത്രീകളെയും വാണിഭം ചെയ്യുന്നതിനെ ചെറുക്കുന്നതിന് ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ സംഘങ്ങൾ ഫലപ്രദമായ തന്ത്രങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

റെയ്ഡിൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും ‘മോചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും’ ചെയ്ത ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളിൽ ഒരു വലിയ ശതമാനവും വിട്ടയക്കപ്പെട്ടശേഷം ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്ക് തിരികെ പോയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ലൈംഗിക ജോലിയിലേക്ക് തിരികെ പോയവരിൽ, മുമ്പ് വാണിഭത്തിനിരയായവരും അവരുടെ സ്വന്തം താല്പര്യത്താൽ ലൈംഗികവൃത്തി തെരഞ്ഞെടുത്തവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. റെയ്ഡിനും മോചിപ്പിക്കലിനും ശേഷം, ധാരാളം പേർ ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്കു തിരികെ പോയിട്ടുള്ളത് സ്വയം വലിയ അപകടസാധ്യത ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട് കാരണം, അവർ ലൈംഗിക ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന ഉറപ്പ് ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ അക്കങ്ങൾ നമ്മോട് എന്താണ് പറയുന്നത്, ഈ കണക്കുകൾക്കു പിന്നിലുള്ള സ്ത്രീകളെ കേൾക്കാൻ നാം തയ്യാറാണോ?

1. **0.82% (243 ൽ 2)** റെയ്ഡിന്റെ സമയത്ത് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരായിരുന്നു, ബാക്കിയുള്ളവർ പ്രായപൂർത്തിയായവരും
2. റെയ്ഡിന്റെ സമയത്ത് അവർ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തോടെ ലൈംഗിക ജോലി ചെയ്തിരുന്നവരാണെന്നും “മോചിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ” ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുമാണ് സ്ത്രീകളിൽ **79% (243 ൽ 193)** പേർ പ്രസ്താവിച്ചത്.
3. **വാണിഭത്തിനിരയായ** സ്ത്രീകളിൽ **36% (36 ൽ 13)** സ്ത്രീകൾ നിലവിൽ ലൈംഗികവൃത്തി ചെയ്യുന്നുവെന്നും അതിൽ **തുടരാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നുമാണ്** പറഞ്ഞത്.
4. **വിട്ടയക്കപ്പെട്ട 77% (218 ൽ 168)** സ്ത്രീകൾ **ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.**

ഉപസംഹാര കുറിപ്പ് : പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ

റെയ്ഡുകൾ ആജ്ഞാപിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പോലീസും, എൻ.ജി.ഒ.കളും, മറ്റുള്ളവരും പൊതുവെ റെയ്ഡുകളുടെ സമയത്ത് അവർ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ സഞ്ചാരപഥത്തെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മബോധമുള്ളവരല്ല. ഉദ്യമത്തിലാകമാനം 'ഇര സമ്പ്രദായ' വും അതോടൊപ്പം മോചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകളെ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പായ് മയും നിലനില്ക്കുന്നു. റെയ്ഡുകൾക്ക് അനുകൂലമായി സാധാരണയായി മുന്നോട്ടു വരുന്ന ന്യായീകരണങ്ങളിലൊന്നിന് -പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിൽ എന്നതിന് - കടകവിരുദ്ധമായി, ഗവേഷണത്തിലൂടെ കഠിനമായത് റെയ്ഡ് ചെയ്യപ്പെട്ടവരിലെ ഒരു വളരെ ചെറിയ ശതനമാനം മാത്രമേ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരായുള്ളൂ എന്നാണ്. അതുകൂടാതെ, റെയ്ഡുകളിൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും മോചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത വലിയൊരു ശതമാനം ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളും വിട്ടയക്കപ്പെട്ടശേഷം വീട്ടിലും ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്ക് മടങ്ങിയെന്നും ഗവേഷണം വെളിപ്പെടുത്തി. ഇപ്രകാരം ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്ക് മടങ്ങിയവരിൽ നേരത്തേ വാണിഭത്തിനിരയായവരും സ്വമേധയാ ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്കു വന്നവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. റെയ്ഡിനും മോചിപ്പിക്കലിനും ശേഷം, അനേകം പേർ ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്കു തിരികെ പോയിട്ടുള്ളത് ലൈംഗിക ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന ഉറപ്പ് ഒപ്പുവച്ചതിനു ശേഷമായതിനാൽ സ്വയം വലിയ അപകടസാധ്യത ഏറ്റെടുത്തുകൊടുമാണ്.

ഈ പഠനത്തിൽ നിന്നുള്ള തെളിവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമുള്ള ദൗത്യങ്ങൾ, കടന്നുകൂടിക്കൊണ്ടു സമൂഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വകതിരിവില്ലാത്തതും, അക്രമം നിറഞ്ഞതും, നശീകരണകരവും ആണെന്നു മാത്രമല്ല, ലൈംഗിക തൊഴിലിലുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെയും ലൈംഗിക ജോലിക്കു നിർബന്ധിതരായ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെയും പ്രശ്നങ്ങൾ സംബോധന ചെയ്യുന്നതിൽ നിഷ്പലവുമാണെന്നാണ്. തലമുറകളായുള്ള പോലീസ് റെയ്ഡുകൾക്ക് വ്യക്തികളിലെ വാണിഭം എന്ന ഭീഷണിയെ ചെറുക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഈ ഇരുപതു രാജ്യങ്ങളിൽ അവസാനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ഒരേയൊരു വെളിച്ചം, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജീവിതങ്ങളിൽ നിന്നും, പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവരുടെയും ലൈംഗികവൃത്തിയിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കപ്പെട്ടവരുടെയും ജീവിതങ്ങളിൽ നിന്നും, അക്രമവും ദുരുപയോഗവും വേരോടെ നീക്കം ചെയ്യുന്നതിനായി സ്വയം സംഘടിപ്പിക്കുന്ന ജാഗരൂകരായ ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളുടെ സംഘങ്ങളാണ്. ഏതൊരു സമുദായത്തിലും, അടിച്ചമർത്തുന്ന പോലീസ് ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് ഒരു വിമോചനം 'പുറത്തു' നിന്ന് ആസൂത്രണം ചെയ്യാമെന്നുള്ള ആശയം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് സംരക്ഷണത്തേക്കാൾ അക്രമമാണ്, അത് പ്രശ്നം പലമടങ്ങാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ആ പ്രത്യേക വേദശ്യാലയത്തിൽ നിന്നോ സമുദായത്തിൽ നിന്നോ ഉള്ള ലൈംഗികവൃത്തിയിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ പങ്കാളിത്തം കൂടാതെയുള്ള റെയ്ഡിന്റെയും മോചിപ്പിക്കലിന്റെയും തന്ത്രം, ലൈംഗികവൃത്തിക്ക് നിർബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് യാതൊരു സംരക്ഷണവും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. സംവാദത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ശബ്ദങ്ങൾ ഉച്ചത്തിലാക്കിയാൽ ഇത് ഒരുപക്ഷേ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും.

ഈ ഗവേഷണം ഇന്ത്യയിലെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരും, മനുഷ്യാവകാശ ഗവേഷണ ഏജൻസികളും, ലൈംഗിക തൊഴിലാളി കളക്ടീവുകളും തമ്മിലുള്ള ഒരു പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ പരിണിതഫലമാണ്. ഈ ഗവേഷണം നയിക്കുകയും നടത്തുകയും ചെയ്തത് വേദശ്യാ അന്യായ മുക്തി പരിഷദ് (വാംപ്), ഇന്ത്യയിലെ ഒരു സർക്കാരിതര സംഘടനയായ സംഗ്രാം, നെതർലൻഡ്സ് ആസ്ഥാനമായ റെറ്റ്സ്4ചെയ്ഞ്ച് എന്നിവ ചേർന്നാണ്. ഇന്ത്യയിലെ പഠനപങ്കാളികൾ വേദശ്യാ അന്യായ മുക്തി പരിഷദ്, സഹേലി എച്ച്.ഐ.വി. / എയ്ഡ്സ് കാര്യകർമ്മ സംഘ്, ആധാർ ബഹുദേശീയ സന്സ്താ, ഉത്തര കർണാടക മഹിളാ ഒക്കൂട്ട്, കർണാടക; കേരളാ നെറ്റർക്ക് ഓഫ് സെക്സ് വർക്കേഴ്സ്, കേരള, സ്രീജൻ ഫൗണ്ടേഷൻ, ഡ്വാർബണ്ഡ് എന്നിവയായിരുന്നു.

ഈ പഠനം നിർണായകമായ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതിനുള്ള തെളിവിലായുള്ള ഒരു അന്വേഷണമായിരുന്നു: സ്ത്രീകൾ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് നിർബന്ധം കൊണ്ട് റണെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് അവർ സ്വമേധയാ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നു? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് മറ്റു ജോലികൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രാവീണ്യം ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് റണെങ്കിൽ, അവരെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടാൻ സഹായകരമായ ശേഷികൾ പരിശീലിപ്പിച്ച ശേഷവും അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് സാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം മൂലമാണെങ്കിൽ ആ സാഹചര്യങ്ങളിൽ നല്ല മാറ്റമുണ്ടായി കഴിഞ്ഞിട്ടും അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് അവർ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരുന്ന, മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്ത വ്യക്തികളുടെ ചതി, പ്രലോഭനം എന്നിവ മൂലമാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരു പുതിയ ജീവിതമുണ്ടാക്കാൻ ഒരു അവസരം നൽകിയപ്പോൾ അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയത്? അവർ ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് മറ്റു സാധ്യതകളൊന്നും ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് റണെങ്കിൽ, അവർ എന്തുകൊണ്ട് ലൈംഗിക തൊഴിലിലേക്ക് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു?

